

[Lilli Gyldenkilde]

tilbage, som jeg godt vil tage fat i, men først vil jeg godt lige ridse op.

Samtlige borgerlige partier siger, at når blot lønnen bliver tilstrækkelig lav, så skal de unge såmænd nok få arbejde. Det er altså ligesom den filosofi, der ligger bag også i det, som arbejdsministeren siger. Jeg vil godt prøve at levere et bevis på, at det ikke er rigtigt. Vi har en lov om jobtilbud, hvorefter arbejdsgiveren får 30 kr. i timen for at ansætte nogen. Det har ikke fået det private arbejdsmarked til at tage særlig mange ind. Alle statistikker, jeg har fået gennem arbejdsmarkedsudvalget, viser, at det offentlige arbejdsmarked påtager sig at tage langt flere folk ind, end det private gør. Det ved arbejdsministeren godt. Vi har sidst drøftet det i forbindelse med Odenserapporten. Da var tallet helt nede på, at det private arbejdsmarked kun tog 10 pct. og det offentlige 90 pct. Men det, jeg vil sige med dette, er, at man skal ikke have denne tro på, at bare lønnen kommer langt nok ned, så kommer jobbene. Det, der er vores hovedproblem, er, at der ikke er job nok, og det er det, vi skal tage fat i.

Jeg er selvfølgelig bekymret, når ministeren siger, at organisationerne selv må klare dette problem, for det, han lægger op til, er jo den ungarbejderløn, som det ikke lykkedes for arbejdsgiverne at komme igennem med ved overenskomsterne, men som man nu lægger et enormt pres på lønmodtagersiden om at gå ind på. Jeg synes, det er en vanskelig sag, og jeg synes, at man skal se i øjnene, at der er mange ting involveret i det, bl. a. også det kommunale selvstyre, som jeg tidligere var inde på. Jeg vil da godt høre ministerens kommentar – nu sidder ministeren og småsnakker lidt og ryster samtidig lidt på hovedet af det, jeg står og siger. Jeg mener altså, jeg har ret i disse ting, jeg har ridset op om beskæftigelsesarbejder og om, hvem der egentlig påtager sig dem. Hvis den filosofi, som hidtil har kørt igennem hele dette, er, at når bare lønnen er lav nok, skal de nok komme i arbejde, burde det også være sådan, at de private arbejdsgivere havde taget langt, langt flere, end de har gjort, når de får 30 kr. i løntilskud pr. antaget.

Lawaetz (FP):

Fru Lilli Gyldenkilde og andre blander to ting sammen: det private arbejdsmarked og disse beskæftigelsesarbejder eller nødhjælpsarbejder. På det private arbejdsmarked er man interesseret i at få en god arbejdskraft til en fornuftig løn, og hvis der er sammenhæng, har det noget at gøre med, at der er en afsmittende virkning på lønningerne, hvis man på et beskæftigelsesarbejde kan få en eller anden høj løn, som man så sammenligner med folk, der f. eks. har været 20 år i et firma og udført meget produktivt arbejde. Man må ikke blande de to ting sammen, man drøfter her. Det er sådan set det væsentlige. Nogen drøfter lønpolitik i al almindelighed. Det gør naturligvis hr. Kurt Hansen, det gør fru Lilli Gyldenkilde vel også, og deres princip er, at vi skal bare så højt op som muligt med lønningerne, det er klart, det betyder ingenting. Det er deres princip.

Når SiD blander sig, er det også lønpolitik eller fagforeningspolitik, fordi man bliver populær ved at sige: hvorfor i alverdens riger skulle de stakkels unge mennesker ikke have den høje løn? Arbejdsministeren bremser lidt og siger: 85 kr. er nok rigeligt. Det er jeg enig med arbejdsministeren i. Vi skal ikke drøfte jobskabelse, men det er, som om også arbejdsministeren, når man kommer ind på det, begynder at vakle lidt. Vi skal ikke diskutere det i dag. Men for at gøre sin jobskabelsesordning blot nogenlunde populær og få andre til at interessere sig for den skal man ikke starte med at sige, at vi skal til at diskutere på et så tidligt tidspunkt som nu. Det vil være vigtigt, at der ligger et grundlag for, at når man får de unge i arbejde, skal de kunne være tjent med at begynde med en lavere løn. Det er da ganske almindelig sund fornuft, hvis man er 18 år og kommer lige ud af skolen, at man ikke skal have hverken 52 eller 80 kr.

Kurt Hansen (VS):

Sidst da arbejdsministeren sad og snakkede – det var dengang godt nok med hr. Arne Melchior – stillede jeg ham nogle spørgsmål, som jeg naturligvis var klar over han ikke hørte eller fik skrevet ned, så han kunne svare mig på dem. Nu skal jeg prøve denne gang. Hvad siger arbejdsministeren til den modstand, som ikke mindst SiD har fremført over for dette lønmaksimum, der er blevet